

»MALE BOJNE«
V SAKALOVCIH
STR. 3

NAMÉ SRCE
ZATO VSIGDAR
NAZAJ

V ANDOVCE
VLEČE
STR. 6

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 8. marca 2007 ☼ Leto XVII, št. 10

Monošter: razširjeni sestanek Slovenske manjšinske koordinacije

POGOVOR O VEČJI UČINKOVITOSTI IN BOLJŠI PREPOZNAVNOSTI

Nesporno je, da se je Slovenska manjšinska koordinacija, ustanovljena 15. aprila 2004, uveljavila med Slovenci v Avstriji, Italiji, na Hrvaškem in Madžarskem; da jo sprejemajo v političnih sredinah teh držav in v Sloveniji, naredila je tudi prve, informativne korake v Evropsko unijo. Vendar to ni dovolj, pravi predsednik Slomaka in predsednik Slovenske kulturno gospodarske zveze iz Trsta Rudi Pavšič. Učinkovitejšemu delu Slomaka in večji prepoznavnosti je bil namenjen prvi letošnji razširjeni sestanek v Monoštru, na katerem so sodelovali predsedniki domala vseh krovnih organizacij iz slovenskega zamejskega prostora in njihovi sodelavci.

Slovenija bo v letu 2008 pol leta predsedovala Evropski uniji. V Slomaku so prepričani, da gre za enkratno priložnost tudi za Slovence v sosednjih državah; menijo, da bo morala Slovenija dati pobude za uveljavljanje manjšinskih pravic na evropski ravni. Evropa je premalo pozorna do manjšin, čeprav le-te štejejo okoli 50 milijonov pripadnikov. Tudi za bodočo ustavno listino Evropske unije je znano, da ni predvidena večja pozornost manjšinam. Slomak bo pripravil konkretne predloge in jih posredoval Sloveniji, zlasti bi Slovenci v sosednjih državah želeli, da pripravi Slovenija odmevnejše, za manjšino pomembne pobude, pri katerih bo sodeloval tudi Slomak. Slovenija upravičeno

daje pobude Evropski uniji, ker ima sama visoke standarde manjšinske zaščite.

Slomak je pripravil predstavitev Slovencev v Evropski uniji. Ker je bila prva predstavitev, se v pogovorih niso toliko lotevali problematike. Na vrsti je nadaljevanje, ko se bodo ukvarjali s konkretnimi nalogami. Najprej se želijo sestati z novim evropskim komisarjem za manjšine. V Monoštru so se pogovarjali tudi o posameznih področjih dejavnosti, vendar ne iz vidika naštevanja, kaj katera manjšina ima, ampak z zornega kota večje prepoznavnosti. Po nekaterih anketah samo 4 odstotke Slovencev pozna položaj Slovencev v sosednjih državah. Dogovorili so se, da Slomak do začetka prihodnjega leta

pripravi projekt - predstavitev manjšin v sosednjih državah - in ga v obliki brošure, zgi-banke ali zgoščenke posreduje šolam v Sloveniji. Kazalo bi se pogovoriti z ministrstvom za šolstvo, da bi manjšinsko tematiko vključili v učne programe, toda ne s suhoparnim naštevanjem dejstev, ampak na mladi generaciji privlačen način.

Za več sodelovanja med zamejskimi kulturnimi društvi se je zavzel Darko Šonc iz Zagreba. Zato, da bi se bolje spoznali med sabo in da se ne bi obnašali, »kako smo sami sebi dovolj«. Ob dejstvu, da zamejsko kulturo premalo poznajo tudi v Sloveniji, je Marijana Sukič spomnila na nekdanje, tedaj zelo odmevne predstavitve Slovencev iz sosednjih držav

v ljubljanskem Cankarjevem domu. Predlog Karla Smolleja je, da bi zamejska kulturna in športna društva vključili v programe prireditev v Sloveniji, in sicer v tistih okoljih, kjer je mogoče pričakovati dober obisk. Premisleka vredno pobudo je posredovala Suzane Weitlaner, in sicer da bi se na Slovenskem knjižnem sejmu skupaj predstavile slovenske zamejske založbe, ne glede na število izdaj ali dosedanje uveljavljenost. Lanska prireditev Preko mej, ki se je začela na avstrijskem Koroškem, nadaljevala v Sloveniji in končala v Monoštru, je prvi poskus, kako prestopiti meje in se vključiti v širši prostor. Slomak bo stališča o prepoznavnosti posredoval svetu za Slovence v zamejstvu, ki ga

vodi premier Janez Janša, ministru za kulturo in ministru za šolstvo.

V Monoštru je Slomak namenil pozornost tudi medijem. »Ugotavljamo, da posvečajo mediji premalo pozornosti manjšinskim temam. Zato smo premislili nekatere naloge, med katere sodi pozornost nacionalni Radioteleviziji Slovenija, ki ima tudi po lani sprejetem Zakonu o odnosih Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja (30. člen) dolžnost skrbeti za ustrezno obveščanje Slovencev v zamejstvu in obveščanje javnosti v Sloveniji o problematiki Slovencev v zamejstvu in po svetu. Dogovorili smo se za pogovor z odgovornimi uredniki drugih medijev v Sloveniji in za organizacijo pogovora urednikov vseh zamejskih medijev. Poiskati želimo obliko, kako v teh medijih poročati o vseh Slovencih v zamejstvu. Večjo pozornost bomo namenili naši internetni strani, ki bo objavljala sprotne in aktualne informacije,« je naloge na medijskem področju strnil predsednik Slomaka Rudi Pavšič.

Drugi dan so se v Monoštru pogovarjali o novostih Slomaka v organizacijskem smislu, kamor sodi predlog za ustanovitev Slovenske samoupravne narodne skupnosti, ki bi jo sestavljali Slovenci v sosednjih državah, skupnost pa bo imela, če jo ustanovijo, v Sloveniji status pravne osebe.

Ernest Ružič

RAZSTREJLANI MOSTOUVJE, ZBOMBARDEJRANE ŽELEZNICE, PORUŠENE INO VÖZGOREJLE IŽE, FABRIKE

Tou videjnje je bilou karakteristično za Somboteu po grozovitom bombardejrani 4. marca 1945. leta. Samo eden od edenajseti mostou je ostao cejli, šest ji je bilou ščista vničeni, štirje pa hūdo poškodovanih. V Somboteli je zapisano od 7. oktobra 1944. do 29. marca 1945. leta deset vekših ino menših bombnih napadov. Najbole hūdi napad zavezniških sil je biu 4. marca, šteri je takšne velke škode napravo, ka je naš županijski center grato peti najbole porušeni varoš od teda 57 varošov na Vogrskom. Bilanca pustošenja: 1200 zgradb je postanolo neprimernih za bivanje, 312 hiž je bilou vcejlak porušeni, 3575 od 4471 stanovanj je prišlo na nikoj. Porušena je bila varaška hiža (naš magistrat), katedrala, štera

Denešnja obnovljena forma katedrale

je pretrpejla vničenje nenadomestljivih umetniških stvaritev, porušeni je biu vodni rezervoar, tak ka je varaš ostano brezi preskrbe z vodu. Zavolo poškodbe je nej mogla obratovati plinarna, tak v varaši nej bilou ranč plina. Bombni trajtari so oskrunili indašnje velke fabrike ino cintor, vničena je bila kanalizacija.

Tūdi med Slovencami v Somboteli sam najšla dvej gospe, štere se spominata toga najbole tragičnoga pripetja v žitki Sombotela, ar sta teda obej bile v varaši, kakti od vsej nas dobro poznana ino poštūvana Judita Pavel ino edna že skoron devetdeset lejt stara gospa, štera je z možom vred med bojno iz Prekmurja prišla v Somboteu, ali na njeno želejnje njenoga imena ne smem ovaditi.

Judita Pavel: »Spominjam se toga dneva, ar je te dostakrat biu zračni alarm. Tisti, šteri so stanūvali blūzi železnice, so vnoužično bejžali prouti nam, v zapadni tao mesta, ar se je eti blūzi nas, na Kalvarijskom brejgi nahajala edna znana velka zavetiščna točka. Tisti, šteri

ino bili čemerni, zaka je bilou potrebno tou velko vničavanje. Zaka je bilou potrebno bombardejrati zvūn železnice tūdi drūge objekte, kak so katedrala pa stanovanjske hiže.«

• *Ali ste znali kakšni eroplani so bombardejrati, ruski ali američanski, ar*

se je že znalo, ka se približavajo Rusi?

»Že po njuvom glasi je vsakši spozno, ka so tou bili američanski. Ali jaz mislim, ka je tou bombardiranje že nej melo nikšega konkret-noga cila, samo osloboditi so se ščeli svojega tovara.«

• *Ste nej mislili na tou, ka bi šli nazaj domou v Jugoslavijo, ar je bilou eti preveč nevarno?*

so meli dobre zemenice, so šli ta doj, šteri pa nej, kak na primer tūdi mi, pa smo šli većinoma na te brejg. Midve z mamou, kak većina mladih, sva se nej bojale, pa sve večkrat spoj nej šle v zaklonišče (óvóhely). Vöni na dvorišči sve gledale, v štero smer letijo eroplani, pa poslušale, kak bombe eksplo-dirajo. Gda je bil konec alarma, smo vsi šli gledat, ka se je zgodilo, pa smo eden drūgomi pomagali. Tūdi mama je sprejela v našo ižo edno gospou, štero so vözbombardejrati iz njenoga stanovanja. Spominjam se tūdi štrtoga marca, vidla sam porušeno katedralo, pa Rumijevo cesto, štera je bila od vsej najbole porušena.«

• *Kakše je bilou splošno razpoloženje po velkom bombardejrani?*

»Vsi smo se strašno bojali

»Moj dom je teda že biu eti v Somboteli. Stariše mojega očo so živeli tam do 1927. leta. Zdaj pa ranč rodbine več nemamo tam. Moj oča si je premišlavo, ka bi bougše bilou oditi, ali mama ranč čūti nej ščela o tom. Kak leko v tihinskom mestu z ednim kufrom nouvi žitek začnemo, pravi. Pa smo ostali eti. Ne morem pozabiti tistih časov. Edna moja prijateljca, štera zdaj žive v Budapešti, je pri bombardejrani zgibila svojega brata ino njegovo zaročenko. Stanūvali so pouleg katedrale. Njuva iža je dobila puni zadetek, lidi so vöskopali s pevnice, ar se je iža na nji porušila, ali brata z zaročenko vred so nej mogli rejšiti. Vsako leto se na eti den pride v Sombotel spominat. Tūdi letos jo čakam.«

• *Si z Rusami nej mejla nikšne afere?*

»Po bojno so se vsi skrivali pred njimi. Jaz, kak študentka, sam delala dobrovolno v sodačkij špitalaj kak bolniška sestra. Nosila sam uniformo Rdečoga križa, ar sam končala bolniški tečaj. Stanūvala sam v bolnici, domou spoj nejsam šla, tak se do konsolidacije

Streja in plafon katedrale sta čisto izginila

prejk dvorišča v klejt. Kak smo notri stoupili na dvera, so že kapale bombe. Tisti, šteri je za nami prišo, je že meu krvavi obraz. Čūli smo strašne eksplozije. Nikdar smo se ešče tak fejt nej bojali. Ništérni so se joukali, vsi smo molili. Gda so sirene zatulile konec alarma,

smo šli gor po stubaj, ali nika na svejti smo nej vidli zavolo velkoga praja, ranč susedne hiže nej. Tak za pou vöre smo začnoli videti konture Glavnoga placa, pa smo opazili, ka je hotel Palac zgino. Ednostavno ga nej bilou več, njegovo mesto je bilou prazno. Cejli plac je ležao v ruševinaj, vse okna so bila vöpotrejta, črpnje so povsedik ležale na zemlej. Lidge so nej spravili glas iz sebe, tak so bili obupani. Najin nemški goust je samo hvalo dao Bougi,

ka je k nam prišo, ka je nej ostano v hoteli. Tak se je postrašo, ka se je včasi odpelo nazaj v Nemčijo. Grozno je vövidla katedrala. Samo fasada je ostala, pa stejne.

Vse freske, vsi kipi, oltarska slika, orgole, vse je na nikoj prišlo. Ogromni kipi z vrha cerkve so nakla ležali. Ešče zdaj, če idem mimo te cerkve, mi pride v spomin te strašni kej... Mi, šteri smo jo te vidili, smo mislili, ka ne preostane drūgoga, kak jo porušiti. Ali v globini svojoga srca smo se vsi odloučili, ka koli bou, tou cerkev moremo rejšiti, ar je te že skoron dvejstou lejt stala, pa smo začnoli zberati pejneze za njeno obnavljanje. Tou je edna velika čūda, ka smo zmožni bili tou božo hižo rejšiti ino jo znouva gorizozidati.«

• *Š.T.:* Na žalost moj mouž več ne žive, ali če ščeš, ti jaz tūdi leko kaj povem o tistom usodnom dnevi, ar sva müva z možom v zimi 1944. leta že prišla esi prejk v Somboteu. 4. marec mi ostane v spomini. Te smo stanūvali na Glavnem trgi (Fó tér). Mela sva gousta, ednoga trgovca iz Nemčije, šteri je prenočevau v hoteli Palac, nej daleč od našega stanovanja. Ranč sedimo pri stouli pri obedi, gda se oglasi sirena. Z obedom smo ešče nej končali, zato smo si premišlavo, ali bi spoj šli v zemenico. Previdili smo, ka nemamo drūge izbire, pa smo se pomali napoutili

Suzana Guoth

„MALE BOJNE“ V SAKALOVCIH

V nedeljo, 26. februarja, je sakalovska Slovenska samouprava priredila gledališki večer, na katerem sta nastopili Gledališka skupina Nindrik-indrik in mlada plesna skupina z Gornjega Senika. Prireditev je bila v tamkajšnjem kulturnem domu in na veselje organizatorjev je bilo obiskovalcev kar veliko, morda zato, ker je večina igralcev skupine Nindrik-indrik iz Sakalovec.

Trgé člani gledališke skupine Nindrik-indrik so iz Sakalavec

Skupina Nindrik-indrik je predstavila igro z naslovom Male bojne. Zgodba je zelo smešna, govori o sosedih, kako živijo drug poleg drugega. V več prizorih prikazuje, kakšni problemi lahko nastanejo ob tem. Kot je naprimer nevoščljivost, če kdo kaj boljšega ima, ljubosumnost med sabo, kako morajo ženske ubogati svoje može ali pa lahko tudi obratno, na koncu pa kako lahko pride tudi do „male bojne“. Mislim, da smo se vsi, ki smo si ogledali to predstavo, zelo dobro zabavali in ugotovili, da bi zgodba lahko bila kar iz našega življenja. Zahvala gre avtorju in režiserju

Šaularge z Gornjoga Senika so v dobro volau spravili lidi

Mikiju Rošu in posebej igralcem, ki so svoje vloge odigrali profesionalno. Upamo, da pridejo še k nam s kakšno drugo predstavo. Za njimi so pa nastopile mlade plesalke in mlad pevec z Gornjega Senika. Oni so nam zaigrali venček narodnozabavnih viž. Skupino sestavljajo tri deklice in en deček. Pripravila jih je Margita Gyeček, njej se še posebej zahvalim v imenu občinstva za njen trud, saj lahko rečem, da smo vsi uživali ob nastopu njenih učencev. Otrokom pa želim veliko uspehov, in to, da bodo še najprej tako korajžni in veseli. Potem je malo pogostila vse nastopajoče in obiskovalce Slovenska samouprava, pri tem gre zahvala kuharicama za njuno delo. Mislim, da za konec lahko rečem, da je bila ta nedelja lepa za vse, ki smo bili zraven in da moramo to še kdaj ponoviti.

Valerija Rogan

KA MISLITE?

Austrijci skrak pri meji, pri Monoštri škejo gorozozidati sežigalnico smetja (hulladékégető), tak ka so nas (nej rosag pa nej varaško samoupravo) od tauga ranč nej pitali. S kakšno koli moderno tehnologijo do delali, tau de zato naravi škaudilo etak ali tak. Varašanci so spoj prauti tauma, pa so že za volo tauga večkrat demonstrirali to. Slovence, šteri v Varaša živejo, smo pitali, ka mislijo od tauga.

Aranka Schwarcz, penzionistka

»Tau nej dobro dje. Kak čujem, vsakši se brani od tauga, zatok ka tau nej zdravo. Od tauga de samo lagvi luft, pa že tak telko betežnoga lüstva dje. Tak mislim, ka potejm de šte tau dosta vse kvarilo. Sto leko nika prauto deja, tisti naj deja zdaj, zatok ka slejdark de že tjesnau. Tau nam, gvüšno, ka nede na asek. Veter tü vsigdar s tistoga tjikla piše, tak ka dim de se gvüšno k nam neso.

Zaman majo nauvo tehnologijo, tau, ka oni taždjejo, tau nin mora tavö titi. Mena tašo zaman pravijo, ka nej, pa ka tau nede škaudilo. Tau nede samo nam kvarilo, liki cejlj krajini. Austrijci dosta vse obečavajo, dapa oni so ešče Rabo nej mogli vret djati, ka pa te štjejo s tau sežigalnicov.»

Gabor Dončec, poslovodja trgovine v Monoštri

»Tak mislim, ka tau nam nikak nede dobro. Znamo, ka vöter od tistec piše pa vse, ka de se tam vö iz ore kadilo, k nam prinese. Zaman pravijo, ka tau nede tak, ge njim ne vörvem. Gda njim je tista fabrika Lyocell eksplodirala, te smo okne to vse zaprejte mogli meti. Zdaj so olj notra v Rabo pistili. Ka pride eške potejm? Te fabrike zato vse sé zidajo na mejo, naj nam tü smrdijo. Zaman pravijo, ka je tau čisto, če bi tau tak čisto bilau, te bi nej sé na našo mejo steli gorozozidati. Tak vögle-

da, ka nji trno tau ne briga, ka mi od tauga mislimo. Zdaj so se te lepe terme gorozozidale, ta sežigalnica de pa nam tü smrdela. Tak mislim, ka moramo demonstrirati proti tauma, sežigalnico pa naj nesejo ta, kama go škejo.«

Šandor Bedič, ravnatelj srednje strokovne šole:

»Mojo mnenje o sežigalnici je zelo kratko. Takšnega objekta zozidati ta, gde dosta lidi žive, nej slobaudno. Odgovornost pri tom imajo predvsem tisti politiki, ki vodijo obedvej državi in Evropsko unijo. Lidje so nji zadolžili, naj naše interese branijo. Če lagvo delajo, te nam njih je treba opozoriti na tau. Zatok demonstriramo. Žau mi je, ka tau moramo delati, ali vü pam se, da je lejpa in zdrava krajina pomembnejša za nas in za človeštvo kak kakšen gospodarski interes.«

K.H.

MARGIT GAŠPAR (1923-2007)

Februara 26. je dosta lüdi sprevidilo na zadnjo paut „Margit néni“. Dosta dobroga so včiniili v svojom žitki. Cejle novine bi leko napunili z imeni lidi, šterim so pomagali po naši slovenski vesnicaj. Margit Gašpar so bili predsednica Kmetijske zadruge (Földműves Szövetkezet), gda so članom MePZ Avgust Pavel oprvim kúpili gvant za nastop. Prvi nastop so meli v Sloveniji - na Cankovi - 1966. leta (ob 20. obletnici smrti Avgusta Pavla). Po Avgusti Pavli je poimenovani tüdi muzej v Monoštri. Margit in mauž Karel Gašpar sta ustanovitelja muzeja. 1975. in 1976. leta sta v porabski vesnicaj vküppobrala paverske škeri in posau-

de. Skor deset lejt sta v svojom domi (v izaj, v künji pa na paudi) tau vse skrb mela, pa pokazala vsikšoma, šteri ji je sto videti. Na začetki 80. lejt sta se odlaučila, ka svojo zbirko Monoštri šenkata, če se v varaši ustanovi muzej. „Karči bači“ so - na žalost - nej doživeli, ka bi Monošter varaš grato, 1982. leta so mrli. Žena

pa so spunili njino željo, pa so rejsan Monoštri šenkali 400 falatov Gašparove zbirke. Tak smo leko 29. aprila 1983 - ob 800. oblejtnici ustanovitve Monoštra (in leta, gda je Monošter varaš grato) odprli muzej v „Štajerskoj izi“. Muzej vsikšo leto gorpoiške več kak 3000 lüdi, pa nej samo z Madžarskoga in Slovenije, liki iz tihinski rosagov to (do tega mau so prišli iz 18 rosagov Europe, iz Australije, Algerije, Kine, Amerike, Izraela ptt.). Margit in Karel Gašpar sta erbo naši stari starcov rejšila in tadale dala vnükom Porabski Slovcov in vsejm, šteri bi radi spoznali našo slovensko kulturo. Naj počivata vu meri, mi mo pa erbo skrb meli!

Marija Kozar

OD SLOVENIJE...

Janša obiskal Makedonijo

Slovenski premier Janez Janša se je mudil na dvodnevem uradnem obisku v Makedoniji, kjer ga je sprejel kolega Nikola Gruvski, srečal pa se je tudi s predsednikom države Brankom Cvenkovskim in s predsednikom sobranja Ljubišo Georgievskim. Premier Janša je v Makedoniji, kjer so ga spremljali zunanji minister Dimitrij Rupel, minister za gospodarstvo Andrej Vizjak ter več kot stočlanska gospodarska delegacija iz 86 podjetij, izrazil podporo politiki odprtih vrat Evropske unije in širitev na Zahodni Balkan. Pri tem je Makedoniji, ki jo je glede na dosežene reforme označil za najresnejšo kandidatko za članstvo v EU in NATO v regiji, obljubil nadaljnjo podporo in pomoč Slovenije v tem procesu. Zunanji minister Dimitrij Rupel in minister za gospodarstvo Andrej Vizjak sta s pristojnimi makedonskimi ministri podpisala sporazume o sodelovanju držav v zdravstvu in medicini, o zaposlovanju sezonskih delavcev in o meddržavnih posvojitvah ter program sodelovanja na področju evropskih zadev v letu 2007. Na srečanju s predstavniki slovenskega društva France Prešeren, ki se ga je udeležilo kar 70 Slovencev, ki živijo in delajo v Makedoniji, je premier poudaril, da je slovenska narodna zavest v tej državi močno prisotna. Na srečanju je Janša tudi napovedal, da bo slovenska vlada letos ocenila razmere na področju podeljevanja državljanstev in uvedla spremembe, s katerimi bodo slovenskim rojakom v tujini olajšali pridobitev slovenskega državljanstva.

Andras Havril v Sloveniji

Na povabilo načelnika generalštaba Slovenske vojske, generalpodpolkovnika Albina Gutmana, se je na dvodnevem obisku v Sloveniji mudil načelnik generalštaba madžarskih oboroženih sil, general Andras Havril, z delegacijo. Slovenski predstavniki so madžarskim gostom predstavili SV in njen nadaljnji razvoj, pogovarjali pa se bodo tudi o izkušnjah in sodelovanju v operacijah kriznega odzivanja.

Življenjske zgodbe (3)

»BOMBARDIRANJE SOMBOTELA SMO OD SKRAK VIDLI«

Življenjsko zgodbo svoje familije pripovedajeta teta Zavcova Mariška (Császár Ferencné) iz Sakalauvec, steri so se narodili 1928. leta.

»1943. leta sva s sestrov pa na Vogrsko šle, cejlo leto sva tam bile. Na repi je veselo bilau, ka si je preveč dosta mladine tak pejneze služilo. Kakšnakoli ica je bila, mi smo veselo delali. Večer, gda smo enjali z delom, smo po večerji na dvauri marofa popejali pa plesali. Bijo je eden mladi, steri je emostare fude, on nam je igro. Nejsmo trūdni bili, vej smo pa mladi bili. Leto je brz odletelo, djeseni smo radi bili, ka smo pa prislūžili sildje za familijo. Vzima smo doma bili, ojdli smo goštjice lūpat pa perdje čejsat po vesi. Pri vsakšoj drugoj iži so gosi držali, najbolje pri tisti, gde je več dekel bilau. Mamice so štafirung redle čeram, dve velke blazine pa štiri vankiše je vsakša dekla dobila, gda se je ženila. Tisti večeri so tō trno veseli bili, starejše ženske pa mlade dekleso vtjūppriše. Starejše so vse kaj pripovedjale, kak je za inda svejta bilau, mi smo pa poslušale. Starejše ženske so nas včile lejepe stare slovenske pesmi spejvati tō. Tistoga ipa je lūstvo bole vtjūpdržalo, so ednoma drugoma pomagali, če je sto v nevauli bijo. Nej je bilau nevošččnosti, litji lūben do bližnjoga.

Zima je brz minaula, miva s sestrov sva pa šle v Vassurány na repo. Od marciūša do božiča sva tam delale. Cukarno repo smo že izpod snejga vōbrali, tak ka je že vse zmrznjena bila. Dosta lidi je domau odskočilo, ka so nej

steli v mrazi delati. Vert ji je notrazglaslo, žandardje so šli pa so je nazaj prignali. Dokeč je vsakši mogo delati, ka ma je pogodba (szerzódés) nej dolapritekla.

1944. leta se je front že fejest približavo. Na samo vsisvecovo smo vsi bili na mezevaj, gnauk samo vidimo, ka se prevnaugo fligarov nese po zraki. Od straja smo vsi trepetali, mislili smo, ka nas vse pokolejo. Nin smo se nej mogli skriti, ka je raven bila. Nejsmo vtjūp na tjūp leteli, litji smo naraznoč bili po cejlo meze-

Zavcovi Mariš v mladi lejtaj

va. Sam se prekrižila, moje mišljenje je bilau, naj bau, kak je Božja vola. Če je tau skrajna vōra, te tū ostanem. Mi smo nej daleč kraj bili od Sombotela. Za par minutov so bombe začnile kapati kak gausti dež. Somboteu so bombardirali. Takšen velki zračni pritisk (légnymás) je bijo, ka nas je vse kobaco po mezevaj, kak gda lejs rubnivajo. Baugi vala, vsi smo živi ostali. Ali v Somboteli je prevnaugo lidi

smrt strpalo. Ovak, gda je alarm bijo, te so sirene kavūlile, pa se lūstvo čas melo skriti. Dapa, gda se je tau zgodilo, so fligardje tak natima prišli, ka je nišče nej na tau računō, ka de takša velka nevola. Mi smo tō dostafart mogli vnoči vō iz posteleskočiti. Naš prejdjen nas je vōzmašero iz našoga kvartera, skrak je bila edna gauška pa tam smo se skrili. Liki vsakši človek je mogo mokro ronjo ali vacalejžec pred naus in lampe držati. Tam smo drgetali, dokeč so alarm nej dolapopinili. Nigdar ne pozabim, tisto so strašni časi bili.

Baugi vala, dva dni pred božičom sva s sestro srečne pa zdrave domau priše. Pogučavale sva si, ka si vzima malo počineve pa stra, ka sva ga doživle, malo pozabive, pa va na sprtolejt tanazaj na Vo-

grsko šle. Nama se je tam trno vidlo, dobra delavna banda je bila, ništje se je nej nazaj držō, gda je delati trbelo. Dapa najino vūpanje se je nej spunilo. Vojska je na sámo velko soboto leta 1945 v našo ves pa v našo krajino prišla. Skurok tri tjedne je nika nej zmesť šlau. V Austriji na Schlossbergi so se Nemci notvkopali, Rusi pa za brgaum pri Rabi. Tau je kumin 2,5 km po zračni liniji. Gda so se s štūkami strejlat začnili, se je vse zemla trausila. Edna nauč je strašna bila, Maudince pa Sveti križ je požar vse zaničo. S tistim je te tū v našom kraji konec bojne bilau, vojska je tadala išla. Dapa starištje so naja s sestrov nej tanazaj na marof pistili.«

(se nadaljuje)

Zapisala: Ema Sukič

Hvala vsejm za fašenek

V Porabskom slovenskem društvu penzionistov smo se tak zmejnili, ka mo držali fašenek. Najprva smo tak mislili, ka leko, ka je tau nej najbaukša ideja, zato ka je fašenek tak pravi, če se oblečemo v maškare. Tau pa vendar naši penzionisti nedo šteli. Vseedno, gda je predsedstvo melo djilejš, te smo ostali pri tejm, ka do kaulek spitavali, če se tau lidam vidi. Kak smo nazaj dobili glase, smo tak čutili, ka de vendar šlau. Naša sekretarka Klara in njena kolejgarca Gyöngyi sta začnile organizirati srečanje. Zgučale sta se z restavraco Lipa, gda majo fraj, pripravile sta, ka je potrebno. Dosta dela pa trūda sta aldūvale za prireditev. Hvala obej.

Prišla je fašenska nedela. Naši upokojenci so na dve vōro prišli v Lipo. Ženske iz Slovenske vesi so doma spekle fanke, naj leko malo ponidimo. Hvala flajnsnim ženskam za delo. Kak so penzionisti prihajali, sam že vidla, ka ji precej ma s seuv maškaro, nej samo tisti iz Varaša, liki z vesnic tō. Te sam že vedla, ka mo vsi dobre volē. Zatok smo pa pozvali folklorno skupino Društva upokojencev iz Ljutomera tō. Najprva so nam oni zaplesali, ka se je našim penzionistom strašno vidlo. Potem so se pa naši opravili v maškare pa ji je muzikant sprvajo na dvor pa na cesto. Igrali, plesali, djufkali smo, kak se tau šika na fašenek. Lepau se zahvalim vsejm penzionistom, steri ste se opravili v maškare. Baug plati, ka ste aktivni. Zahvalim se našim gostom, ka so z dobro volauv vzeli našo pozvanje pa so prišli na prireditev: folklorni skupini iz Ljutomera, predstavnikom društva upokojencev iz Murske Sobote in Moravskih Toplic. Gospem iz društva upokojencev iz Murske Sobote ejkstra za tau, ka so se oblekle v maškare, in smo se leko vkūper veselili. Zahvalim se restavraco Lipa, bili smo z njimi zadovolni.

Kak je lepo in veselo bilau, tak brz je večer prišo pa smo mogli titi na avtobuse. Vūpam se, ka je vsakši z dobro volauv išo domau, z vūpanjom, ka se drgauč pa vidimo na kakšni prireditvi.

Marija Svetec, predsednica društva

»NEJSAM RANČ DOBER DELAVEC, NEJ KA BI EZERMEŠTER BIU!«

Dostokrat sam že piso od tauga, ka gnesden že nejgajo ezermešterge. Pa do tejga mau je tau držalo tō. Dosta mojstrov djesta, šteri se na edno maštarijo sploj dobro razmejo, dapa od tauga so ešče nej ezermešterge. Tiste leko zovemo za tau, šteri se na tri, štiri maštarije ali ešče več dobro razmejo. Nej bi mislo, ka dje taši človek, dapa zdaj se najšo enga. Jože Tibola se zovejo pa v Budinci živejo. Gda se pri njih bijo, ranč so sausedi štije redli v tapače.

• *Kelko štije ste že naprajli tau zimau?*

»Tau ranč ne vejim. Sploj dosta. Nega dneva, ka bi stoj nej

več lejt staroga. Najbaukši je gaber ali divji oreh. Tej držijo najbola, zato ka se ne sterejo. Tau je taši trdi, žilavi lejs. Rajši se vugne, kak bi se strau ali počo.«

• *Počan delate eden štijo?*

»Za dva evroja. V bauta košta dva pa osemdeset. Za dva evroja dja njim ešče gora na škir dejam.«

• *Tau je vaša delavnica, gde cejli den delate?*

»Bola bi tak pravo, ka tau je moja dnevna soba.«

• *V kauti vidim, ka šibge tō mate, pletete košare?*

»Nika malo pletem, dosta nej, zato ka me rauka boli. Ključnico sam emo strejto. Za volo

med kak palinko, vse leko odam. Pa te sam ešče ranč nej gučo od bučnoga olja, zato ka s tistim se tō ukvarjam. Vejš, tau samau od sebe te presili, ka se moraš mučiti pa delati. Če š vse čako, ka ti drugi napravijo, te si fertik.«

• *Pa dja zaman štjem, če se ne razmejm vcuj.*

»Najbrž je tau tak, ka neškeš. Vej če š presildjeni, te napraviš.«

• *Tam v kauti so edne stare fude, od kec ste je vzeli?*

»Te so tam na Markovskom bile v ednom mestu na podstrešji (na pauda) že talučene, pa sam je od tistec prineso. Čisto vse so fertik bile. Nej tipk, nej nika so nej mele.«

• *Zaka ste je te prinesli domau?*

»Zato, ka me je vleklo. Če stoj kaj tašo vōličiči, ka še vejim naprajti, tisto dja vse domau prinesem. Gda sam je domau prineso, te se je popravo pa sam se začno včiti igrati na njij. Samo té že nejmajo taši dober glas, zato ka so že vejn dvejstau lejt stare pa so sploj nanikuj prišle. Zato pa sam si te po tistim edne nauve kūpo. Pa te zdaj, če tašo volau mam, malo igram. Sprvoga je težko šlau, dapa vsigdar več pa vsigdar več. Zdaj pa, če trbej, za silo dje.«

• *Gda vzemete naprej fude?*

»Nega dneva, ka bi nej. Če nej vgojno rano, te podne. Če nejmam časa, te dvej nauta potegnem, pa že dem tadala. Gda sam malo pá fraj, te si pá dolasedam pa pá malo potegnem. Tašoga reda človek vse pozabi, ešče tisto tō, če ga kaj boli.

• *Od kec ste erbali te stari tišlarski sto, šteri je tū pred oknom?*

»Toga sam tū sam redo.«

• *Zdaj že rejsan moram pitati, djeste tašo, na ka se vi ne razmejte?*

»Ne vejim, če se najde. Zvekšoga vse napravim.«

• *Tak mislim, ka vi vsigdar z oprejtami očami odite po svejti?*

»Name vse zanima. Če dja

Denešnja obnovljena forma katedrale

Trgé člani gledališke skupine Nindrik-indrik so iz Sakalauvec

prišo. Eden je zdaj iz Petrauvec prineso capin za lejs obráčati, naj ma štijo napravim v njega. Pa vejn, ka zranja pa prinesejo, pa potistim tō. Tau vrag ne prešte vküper.«

• *Te leko povejmo, ka ste vi mojster za štije?*

»Nejsam ranč dober delavec, nej ka mojster. Mučim se, kak leko tak delam. Za volo hrbtenice pa za volo kolena, štera me boli, sam že dvajsti lejt v penziji. Etak, ka vsigdar nika delam, nika malo zato vcuj k penziji dobim. Pa te tak z ženov pomalek preživeva. Dece so odišli, tak ka sva sama.«

• *Tau ste prajli, ka dosta štijov delate, k tauma te zato lejs tō trbej.*

»Vejš, ka lejs moraš meti, pa že

tauga ne moram zatagüvati.« *Kak smo tū kauli kuče odli pa smo pripovejdali, sam vido, ka vi zato dosta vse fele delate pa se razmejte. Fčele mate, med odavate pa ešče palinko tō vsigdar mate na odajo. Žago mate pa lejs tesate. Mesau kadite drugim, svinje krmite, električne motore pa vse fele druge mašine popravlete, centralno kurjavo delate, lače šivate, črejevle popravlete, edno kučo ste s sinaum gorazozidali, pa če trbej, ešče harmoniko tō popravlete. Kak vrage je tau? Vi vse znate naprajti, ka ste vi, polihistor?*

»Mantram se kak leko. Ovak, če bi tau nej bilau, bi rejsan težko preživo. Baugi vala, tak

kama dem, te se vsigdar včim. Če kaj nauvo vidim, te dja tisto prejkpoglednem, kak je vküpsklajeno, kak se je redlo. Pa če de drgauč naprajti trbejo, te mo dja tō znau.«

• *Vi dosta vse delate pa popravlate, k tauma zato čas tō trbej. Kelko vör ste v svoji dnevni sobi?*

»Dosta sam tū. Nega taši den, ka bi nej prišo notra pa bi nej delo. Če si drugo delo ne najdem, te grable pa vile redim. Zdaj nej davnik se edna cejla kaula vküpsklau. Delo vsigdar mam, če drugo nej, te črejevle šivam. Baugi hvala, ka koli delam, tau vse leko odam. Če dja leko delam, tau name veseli pa se dobro počütim. Sploj pa te, gda v moji dnevni sobi nas več vküppride. Dje tak, ka trdije, štirdije smo. Te se malo pogučavamo pa pidjemo, dapa djesta tak, ka naprej vzemem fude pa te ešče popejvamo tō. Tau je v tejn lejpo, ka delam, tisto rad delam.«

Karel Holec

... DO MADŽARSKE

Pri javnem radiu bodo odпусти 30 odstotkov sodelavcev

Pri madžarskem radiu bodo še letos odпусти kakih 30 odstotkov sodelavcev. Tako se je odločil kuratorij, ki nadzoruje delovanje te javne inštitucije. Varčevalni ukrepi so dosegli tudi to inštitucijo, predsednik radia György Such meni, da se varčevati da le pri plačah in prispevkih. Madžarski radio ima približno 1400 zaposlenih.

4. marca so se na Madžarskem volile državne manjšinske samouprave

Po spremenjenem manjšinskem in volilnem zakonu so se letos državne manjšinske samouprave volile na drug način kot na dosedanjih volitvah. Do zdaj so se državne samouprave volile na t. i. zboru elektorjev, 4. marca pa na volitvah po vseh krajih, kjer so jeseni izvolili lokalne manjšinske samouprave. Volišča za Slovence so bila v enajstih krajih (Monošter-Slovenska ves, Gornji Senik, Dolnji Senik, Sakalovci, Števanovci, Andovci, Verica-Ritkarovci, Sombotel, Mosonmagyaróvár, Székesfehérvár, Budimpešta - 18. okrožje). Slovenci so izvolili 15-člansko državno samoupravo. Volila se je lista, ki jo je do 6. februarja morala oddati pri Državni volilni komisiji Zveza Slovencev na Madžarskem kot civilna organizacija. (Več o tem v naši naslednji številki.)

Programi, prireditve

• Gledališka skupina Veseli padaši iz Števanovcev bo 10. in 11. marca gostovala v Prekmurju. Prvi dan bodo nastopili na prireditvi ob dnevu žena v Čepincih, naslednji dan pa v Bogojini. Predstavili se bodo z veseloigro Kvartopirci.

• 18. marca pripravlja Turistično društvo Cankova 10. Jožefove dneve. Na razstavi domače obrti, rokodelstva ter kulinarike bodo sodelovali tudi Porabski Slovenci s pletenimi košarami, izdelki iz koruznega liča ter cveticami iz kreppapirja.

NAMÉ SRCE ZATO VSIGDAR NAZAJ V ANDOVCE VLEČE

V Andovce je nej bilau vsigdar tak malo lüstva kak zdaj. Če se samo dja nazaj spomnim pa sam ešče mladi, kelko nas je bilau, pa kelko nas je zdaj, je velka razlika. Mladi so se pomalek odselili, starejši so pa tapomrli. Tak nas je te zdaj vseküp šestdesetosem. Če bi vsakši doma austo, steri se je v Andovcaj naraudo (gnauk smo vküppršteli), skur tristau bi nas bilau. Pa tau smo samo za štirideset lejt nazajpršteli. Vsakšo leto smo meli vaške dneve ali srečanje Andovčanov, na te programe so pozvani bili vsi tisti, šteri so gnauk svejta tam živeli. Dosta sam pripovejdo z njimi, pa sam tak čüto, ka tej znautra v srcej zato vsigdar Andovčani ostanejo. Zaman živijo daleč kraj od svoje rojstne vesi. Zdaj se z ednim taši človekom napravo reportažo, šteri že

»Ranč ne guči. Telko pira smo spili, kelko je v nas šlau. Pa smo ešče domau leko nosili. Te je ešče drügi svejt bijo.«

• *V Budimpešti ste baukše slüžili, dapa tam ste večä poceräli tö.*

»V soboto, v nedelo, gda nej trbe-

nej trbej rano stanti, pa doste vse tašo djesta, ka je tü baukše, lažejše kak v rojstnoj vesi. Dobro se poznam (počutim) tü, dapa pravica je tau, ka srce namé zato ešče itak v Andovce vleče. Večkrat mi napamet pride, gda sam ešče doma bijo kak ladjen. Dobra pa vesela lejta so bile. Mi, andovski mladi, smo vsigdar fejst vküppdržali. Samo tau je baja bila, ka eden za drüгим smo vö iz vesi odišli. Dosta smo delali doma, zato ka je trbelo, dapa dobro je bilau. Nazaj se spomnim, gda smo ešče kosit odli z očö. Trd je bratje pa očä, gda smo vcujstanili kosit, tak smo delali, ka se je vse prašilo za nami. Vejm, ka sam komaj čäko, gda mati zajtrik prinese, zato ka potistim smo te že pomalek ejnjali. Te smo domau šli, nej na douđja pa znauva tavö pa smo s senauv delali tadale.«

• *Nega tašoga tjedna, ka bi ti nej prišo v Andovce.*

»Sploj pa te, gda vleta grbanji rastejo, tisto namé žene, dja te ne morem doma na riti sejdeti. Dem v gauško grbanje iskat pa je najdem tü.«

• *Dja tak vejm, če po cejloj gauški samo eden grbanj zraste, tistoga ti tö najdeš. Je tak?*

»Drüđji zato grbanj tü najde, če ranč na njega parleti. Razlika je tau, ka dja poznam mesta, gde rastejo. Gda dja grbanje dem brat, dja samo tista mejsta poglednam, gde vejm, ka rastejo. Ne odim vse ta pa nazaj po cejloj gauški. Istino, lani je sploj malo bilau, ešče dja sam nej dosta najšo.«

• *Kak tau, ka ti tak rad grbanje bereš?*

»Moj očä je tü sploj dosta po gauški odo, ka on tü vsigdar brau grbanje. Name je tau brigalo, gde raste, gde ga leko najde pa se dja tü z njim odo. Tau je meni notra v glavej ostalo, vejm, gde rastejo grbanji, pa zato te zvekšoga vsigdar najdem. Dja ešče te dem grbanje brat, če vejm, ka več ne najdem samo ednoga. Zato, ka tau namé veseli.«

• *Ovak zato tü odiš domau?*

lo delati, mi smo vsigdar šli. Spoznavali smo se z varašom, pa si pogledali vse tašo, ka je vrejdo bilau. Rejsan je tak bilau, ka zaman smo več slüžili, tisto smo tazapucali tü. Mladi smo bili, nika se nej štelo, uživali smo.«

• *Če se je tebi vidlo tam, zaka si te domau prišo?*

»Tau je tak bilau, ka sam vsakši mejsec dvakrat domau prišo. Gnauk tašoga reda sam üšo v Farkašovce v bal, pa sam se tam spozno z edno deklov, štera mi je potistim žena gratala. Potejm sam že vsakši tjeden domau odo. Oženo sam se, pa sam te tak tam njau Pešt. Potejm sam nazaj v Varaš üšo v kosavno fabriko delat.«

• *Nikdar ti je nej prišlo na pamet, ka bi nazaj v Andovce prišo?*

»Gda sam se oženo, potistim sam sedem lejt v Farkašovci bijo zet. Potistim smo pa v Varaš prišli, zato ka smo tü dobili stanovanje. Od tistoga mau sam tü, tak sam es prišo. V tom časi sta se narodile dvej hčerki. Večkrat mi je napamet prišlo, ka bi nazaj v Andovce üšo, dapa etak je vküpprišlo. Istino je, ka tau, ka se v Varaši držimo, ma zato prednost. Skrak mam slüžbo,

pa sam tak čüto, ka tej znautra v srcej zato vsigdar Andovčani ostanejo. Zaman živijo daleč kraj od svoje rojstne vesi. Zdaj se z ednim taši človekom napravo reportažo, šteri že

več lejt ne živi v Andovci, dapa nega tašoga kedna, ka bi nej prišo domau. On se zove *Emil Mešič* ali kak ga mi doma v vesi zovemo, *Klošin Pitju*.

• *Ti si moj saused bijo, gda si ešče doma bijo, pa itak ne vejm, zaka tebe v Varaša za Emila zovejo, gda si doma nam Pitju bijo?*

»Doma v Andovcaj sam dja Pitju, vsakši me tak zove. Tü v Varaša, gde zdaj živem, tü mi pa pravijo Emil. Pa tau je zato, ka dja dva- ujo menje mam. Dja se tak pišem, ka Mešič Emil Istvan. Tau je rejdko, dapa pri meni obadva- jo menje nüca lüstvo.«

• *Kak si notra v Varaš prišo?*

»Gda sam s poklicno šaulov zgutauvo, te sam v kosavni fabriki začno delati. Potejm sam emo priliko v Pešt titi delat, ta gde so pivo redli. Nikak se mi je povidlo pa kak mladi, tam sam bola fraj bijo, pa plača tü baukša bila. Tau je bilau sedemdesetšestoga leta. Pa šest lejt sam tam delo.«

• *Ka si tam delo?*

»Vse, ka je trbelo. Cevi smo vlekli, ali če je kaj popravlati trbelo, te smo tisto delali.«

• *Te ste tam dosta pira spili, nej?*

Pismo iz Sobote

SPEJVANJE

Mi, Slovenci, radi spejvlamo, geli bar? Kak bi pa nej, vej smo pa veseli lidge. Na, pa če nam srce napuni žalost, vejmo ranč tak kakšo nouto za žalostno priliko ziskati. Pa zato, ka smo gé takši s puno noutami v vüjaj pa eške nindri indri, je nej čüdo, ka se vsikšo leto nut zglasimo za popejvanje na nouti Evrovizije. Ja, skur vsikšo leto čakamo, če mo najboukši v Evropi. Če ne moremo biti ovak najboukši ali pa med najboukšimi, naj smo bar pri spejvanji.

Depa nikak nam nejde!

Evropa ne mara naše noute!

Evropa sploj ne razmej našoga spejvanja!

Evropa nema prave vüje za našo nouto!

Mi pa vsikšo leto vse bole genialne noute vöziškemo pa vse bole genialne pevce pošilamo na festivale. Pa vse bole lagvo obodijo na toum festivali. Zdaj je že tak, ka molimo, naj samo nede un ali pa una slejdjen ali pa slejdnja. Rejsan, nikak pa nikak nam ne ide ta evrovizijska nouta. Depa tou leto de vcejlak ovak. Tou leto gvüšno gvinamo, ka tou leto mammo nebesko dobro nouto. Na, moram prajti malo ovak. Nemamo glij kakše nebesko dobre noute, trno dobra je prej tista, ka jo spejvle. Tak pravijo tisti, ka se na tou spoznajo. Pa takšo gučijo tisti tö, ka se na spejvanje razmejo. Kak bi pa nej bila dobra, če pa je zgotouvila šoule za spejvanje. Vej je pa ojdlä v visiko šoule za operno spejvanje.

Ja, lidge moji, za nas de na Evroviziji spejvala operna pevka. Tak, ka te znali, če tou leto nemo prvi na evrovizijskom spejvanji, nemo nigdar. Pa če nemo prvi, te je rejsan nika nebesko naoupak ali pa nas ne marajo. Ali pa je zar nikšna künja, ka pravijo nisterni, pa se že vse za naprej zgučijo, stera de najboukša evropska nouta. Na, name tou ne miga najbole, tou spejvanje. Depa škeš ali neškeš, cejle dneve poslušamo, kak tou leto gvüšno moramo biti najboukši. Tou je že skur gratalo kak epidemija. Eške moja tašča Regina, trno čedna ženska, se nagnouk trno globko razmej v spejvanje. Tak, ka je eške sama začala trenerati operno spejvanje. Ojdi gor pa doj po rami pa kuj visko spejvle, kak bi rejsan bila v operi. Na, moram prajti, ka si una brodi, kak spejvle. Mi domanji pa naša mačka pa vejmo, ka bole rašči, kak pa spejvle. Pa se je začnila v noute razmeti njena najboukša padaškinja pa sousedica Rozina, trno moudra ženska, tö. Una tö spejvle, škem prajti, rašči. Pa sta se eto ženski zgučavali, kakšo nouto mo meli na Evroviziji. Pa sta se tadale zgučavale od spejvanja, pa eške od toga, kak vsikša rada noute ma pa kak vsikša rada spejvle. Pa sta po tistom začale spejvati nikšno nouto. Na bole sta nika škrabale pa tulile pa raščale. Naš maček je vcejlak zmejšani grato. Njivi dvej pa tadale do večera. Pa sta se zgučale, ka ta ženski meli duet. Pa sta se tadale zgučale, kak ta kouli odle po krajini pa ta spejvale. Pa sta senjale tadale od toga, ka leko njivi tö na Evrovizijo prideta.

- *Vej pa, kak ta naša visko vej cviliti, ge takšo tö leko spepejvem,* - je po šestvörnom »spejvanji« prajla Rozina, trno moudra ženska.

- *Gvüšno! Vej pa müvi vküper spejvleva kuman šest vör, pa sva jo že doj zgrabili, una je pa tak dugo v velke operne šoule ojdlä,* - si je na šurko zdenila moja tašča Regina, trno čedna ženska.

Po tejm sta znouva začnili spejvati. Mi vsi domanji smo odišli na večerdjo k padašom, naš maček Bobi pa je od nevoule začno lajati.

Miki

»Dja odim, če rastejo grbanji ali nej, cejlo leto, vsakši tjeden. Mati je sama doma pa go malo poglednem, pa ji pomagam, ranč ka trbej. Sprtulejt drva žagat odim, te je domau spravlamo, potistim pa je kalam pa notra nosim. Ranč kak očä, dja z drvi tü sploj rad delam. Pa ovak tü, pri rama vsigdar dje nišo delo.«

• *Dapa ti si te tü vsigdar prišo, gda smo te mi, Andovčani*

zvali, ka nam pomauč trbej.

»Dja, če sam čas emo, pa je trbelo, sam vsigdar üšo. Če ste kakšno prireditve meli pa pomagati trbelo tjöjati, ali na borovo gostüvanje se trbelo notrazravnati, dja sam üšo pa sam pomago, kak sam vedo. Vej pa, dja sam tü ta valaun. Človek telko za svojo rojstno ves leko deja, nej?«

Karel Holec

OTROŠKI

VIKTOR+VIKTORIJA
STÜDENEC

Doma pri Viktori pa Viktoriji se je vsigdar dobro gelo. Pa je gnesden ranč tak. Kak bi naj ovak bilou, če pa se je mama Vika navčila kùjati od mame. Njena mama pa od svoje mame. Pa od mame mama od svoje mame. Pa tista mamina mama od mame mame, se je tó navčila od svoje mame. Tak se je v mami Viki nabralo za dosta lejt kùjarskoga znanja. Pa se je po takšoj šegi kcuj vzela k kùjanji Viktorija tó. Viktor pa se je po šegi svojga ate Vikija kcuj vzeu k gestiji. Ranč tau je delo od ate ata pa od njega ata pa od tistoga staroga ate ata pa tak tadale nazaj. Ja, pa malo je trbelo kcuj vujati, čiglij je gesti vsigdar bilou ena A.

Se je pa nejdugo nazaj zgodilo v künji doma pri dvojčkaj nika trno zanimivoga. Sfalilo je vode. Ja, samo nagnouk je vó iz pipe nej pritekla več ena krapla vode nej. Pa so mama Vika pa čerka Viktorija ranč bile srejdí velkoga kùjanja. Pa sta se ata Viki pa sin Viktor že žmajala za stolom.

- Nega nikšne nevoule! Zakoj pa mamó stüdenec na dvo-uri? Poj z meuv, sin moj, ka ženskam vöpetegneva edno ali dvej vejdrí vode. Po tistom pa gejst, - je zapovedo oča.

Pa se je brž po tejm Viktorija prouti postavila.

- Nikšno vodou s stüdenca nemo meli! Vej pa tou je nej voda za piti pa za kùjati. Za tou je voda vó iz pipe.

Pa si je ranč tak od vode začno brodití Viktor tó. Nejsta si dala valati, ka je za piti pa za kùjati samo voda iz pipe, vó iz vodovoda. Pa bi rejsan nej nigdar skùjali tistoga obeda, če bi nej emo oča Viki glavou na pravom mesti.

- Pa kak si broditá, kak pride voda es do nas?

- Vej se pa vej, ka iz pipe, - je Viktoriji že pomalen šlou vse vküper na žile.

- Vredi. Kak pa pride do pipe, - je oča spitavo tadale.

- Vej pa po cevaj, po vodovodí, kak se tej cevaj povej, - se je zdaj vömeto eške Viktor.

- Na, super! Od kec pa v cevi pride?

Zdaj je tiüča gratala, kak na groubišči kouli pounouči. Dvojčka sta brodila pa brodila. Pa bi brodila eške gnesden, če bi mama Vika nej mejla silo skùjati obed do kraja.

- Ja mojiva modrijaša! Voda pride v cevi pa do nas iz takšoga stüdenca, kak je naš.

Obed je biu skùjani, do stüdenca pa je nej trbelo, ka je ranč v toj minuti vó z oprejte pipe spadnola prva krapla vode.

MLAŠEČI

Miki Roš

Rozika Čeh

Prvi sladoled za drovno dečico

Šteri ste že malo starejši, znate, kak se je svejt spremeljno. Nikaj je nej čüdno, če ništerni čedni lidje pravijo, ka je dosta stvarij naopak obrnjenij. Gda smo ešče pa mi deca bili, te je vse ovak bilo. Dosta nas je bilo pri vsakšoj iži, tüdi pri nas, pa smo komaj čakali, če sta našiva dedek i mamca

odišla kama na proščenje ali na senje. Vsigdar sta nam kaj kúpila. Radi smo bili, če sta nam prinesla žemle, kakšega lecitarskoga konja, šifrice, medene pogačice, lecitarske bábike... Mamca so nam ešče kaj več kúpili, če so meli v žepi kakše bačkare (drobiž), gda so odali bilice Recekovoj Veroni ali renkovskim kupinarom. Peneze so radi potrošili za „drovno dečico“, kak so nam dostakrat pravili. Mi vsi - njüvi vnükeci - smo dobro znali, ka so naša mamca najbolje vrla ženska. Tüdi oči so nej povedali, če smo se kaj bíli s sosedovima dečkoma, Jančinom pa Štivinom ali se svajüvali.

V Törnišči je bilo senje ravno vleti, gda je bila najvejša vročina. Mamca so dedeka prosili peneze, ka bi na senji kúpili oblijane lonce za mleko. Najjakšo posodo so vsigdar pripelali lončarji z Bogojine ali s Filovec. Radi so se štimali, kak majo fal velke pa male lonce, štere so ponüvali kúpcom pa

so po njij klonkali, ka ne bi što mislo, ka odavlejo počene. Lidje, stari i mladi, so šamreli vküper z Nedlice, Gomilic, Lipe, Renkovec... Vsi so znali, ka je v Törnišči rada tisnoča, ka si včasi ne moreš vsega kúpiti, ka prle sfalij ali pa ostane ešče najslabša posoda. Starejši kúpici so si prebrali vse najbo-

ukše za fermanski mao, mlajši za proščenje ali krstitke, za mleko pa je bilo jako žmetno najti oblijane lonce. Mamca so komaj kúpili, ka so nücali pa so te vpamet vzéli, ka se že začnoloblačiti. Proti cintori se je že fejst blisnolob i jako je zagrmelo, tresnolob je pa tak močno, ka si leko čüo, kak svetomi Elijaši drnckajo kola po nebi. Mamca so se zusagali pa so se spomnili, ka so ešče deci nikaj nej kúpili. Po glavi njim je brodilob, ka pütrece že majo doma, drügo pa ne vejo kúpiti. Zadnji med ženskami so ešče bili pri lončaraj, gda so zaglednolob, kak se sladoledar pakiva z biciklinom domou. Friško so ga ešče prosili, naj njim nadevle sladoled (fagyí) v najvejši lonce, ka do ga nesli domou drovnoj deci. Z veseljom jim je naklao veliko kroglob pa pravo, ka se ešče bougše vküper drži kak vzimi snejg, gda najbolje zmrzne. Doma je bila nevola. Po velkoj iži je bilo vse razvlečeno. Dečica so brečala, ka bi že mamca

mogli biti davno doma, ka je dež enjoi se je na nebi pokazala boža doga. Nikaj se njim je zgodilo. Te je pa Jožek začno kak najbolje kričati: „Mamca idejo jako obklajeni. Dosta so vsega nakúpili. Niti ne vemo, ka nam dajo. Gvüšno kaj dobrogá i fajnogá.“ Mamca so prišli jako zmantráni v veliko ižo, gda so dečico zaglednolob. Vsi so se smejali, drli pa tak, ka grmečega boga nišče nej čüo. Posodo so mamca djali na komen (klop pri peči), na sto pa postavili dugi oblijani lonce i nas vse pozvali: „Dečica moja, vsakši si naj vzeme svoj lonček za mleko pa pride k stoli, ka nikaj fajnogá dobi. Nikdar sam ešče nej kaj takšega prinesla. Vej te vidili.“ Gledali smo, ka je v lonci, pa drügoga nej bilo kak kmica. Mamca so nas vujška zdigávali, ka se njim čüdno vidlob, ka smo postali tüu. Vkráj so nas zgonili, ka bi nam razdelili sladoled. Lonce so nagnolob, te so pa breknolob: „Jezuš, Marija! Dečica moja, sladoleda nega! Notri je zamazana voda, lejko tüdi cmer. Komaj vörvlem, ka se je tou zgoudilob. Nemam pejnež, pa sladoleda ste ešče nigdar nej geli.“

Vsi smo ranč nej razmili, ka se je zgoudilob. Tüdi mamci je nje šlou v glavo, ka je sladoled tak friško postao voda. Mislili so, ka prle pridejo domou. Ništerni so gučali, ka je leko malo dež šou v lonce, na šterom je nej bilou pokrivača. Najmlajša dečica so nikomi nej štela pripovedavati, kakši je büo prvi sladoled, ka so se njim te norca delali. Na senji ali na proščenji so pa ništerni komaj čakali, če so njim mamca kúpili sladoled. Tüdi dedek so dečico radi pelali k sladoledari, ka so oni meli največ pejnež v velkom bankaši v kovačnici.

KOTIČEK

KAUT

RTV SLO **PETEK, 09.03.2007, I. SPORED TVS**
 6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 11.05 ŠTAFETA MLADOSTI, 11.50 MILIJONAR Z JONASOM, TV KVIZ, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 DUHOVNI UTRIP, 13.30 ROŽMARINKA IN TIMIJANKA, ANG. NAD., 14.20 SLOVENC V ITALIJI, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.40 MALI MOZART, RIS., 16.05 IZ POPOTNE TORBE: PIHALA IN TROBILA, 16.25 ŠTIRJE PROTI ZLODEJU, NEMŠ. NAN., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.45 VELIKANI ZEMLJE, MORJA IN NEBA, AM. DOK. SER., 18.40 RISANKA, 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 ZAČNIMO ZNOVA, DRUŽ. NAN., 20.30 NA ZDRAVJE! 21.50 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.50 KULTURNI PREGLED, 23.05 POLNOČNI KLUB, 0.20 VELIKANI ZEMLJE, MORJA IN NEBA, AM. DOK. SER., 1.10 DNEVNIK, 1.55 INFOKANAL.

PETEK, 09.03.2007, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 8.00 SLOVENSKI VENČEK, 9.00 SEJA DRŽAVNEGA ZBORA, 14.10 BOLNIČAR, AM. FILM, 15.40 ŠPORT ŠPAS, 16.05 ZDAJI, 16.30 MOSTOVI - HIDAK, 17.10 LEŠTIVCA NA DRUGEM, 18.00 POROČILA, 18.05 PRIMORSKI MOZAIK, 18.35 ŠTUDENTSKA, 18.55 KAJNOV NASMEH, FRANC. LIT. NAD., 20.00 PLEME, ANG. DOK. SER., 20.50 SLOVENIJA V CAMERI OBSCURI 3. DEL: POLITIKA, VOJNA, DOK. ODD., 21.45 OPROSTI ZA KUNG FU, HRVAŠKI FILM, 23.00 ZATOČIČI, JAPONSKI FILM, 0.50 SEJA DRŽAVNEGA ZBORA, 3.20 INFOKANAL.

RTV SLO **SOBOTA, 10.03.2007, I. SPORED TVS**
 6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 OTROŠKI PROGRAM, 10.50 POLNOČNI KLUB, 12.05 TEDNIK, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.10 UMKO, 14.00 OBISK V AKVARIJU, POUČNA ODDAJA, 14.10 VRTILJAK, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.15 OZARE, 17.20 VRTILJAK, 18.40 RISANKA, 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, UTRIP, EUTRINKI, 19.55 KONCERT ANIKE HORVAT Z BIG BANDOM RTVS, 21.05 HRI-BAR, 22.10 POROČILA, VREME, ŠPORT, 22.45 POD RUŠO, AM. NAD., 23.40 ZAMERA, JAPONSKI FILM, 1.10 DNEVNIK, 1.30 INFOKANAL.

SOBOTA, 10.03.2007, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 8.15 SKOZI ČAS, 8.25 TEKMA, 9.15 PRIMORSKI MOZAIK, 9.45 ŠTUDENTSKA, 10.10 SVETOVNI POKAL V ALPSKEM SMUČANJU, VELESALOM (Ž), 11.25 SVETOVNI POKAL V ALPSKEM SMUČANJU, SMUK (M), 13.10 SVETOVNI POKAL V ALPSKEM SMUČANJU, VELESALOM (Ž), 14.00 ZDAJI, 16.10 SVETOVNI POKAL V SMUČARSKIH SKOKIH - EKIPNO, 18.15 KOŠARKA, LIGA NLB, 20.00 ALPE-DONAVA-JADRAN, PODOBE IZ SREDNJE EVROPE, 20.30 IZGUBLJENA MOČ, AM. FILM, 22.25 VRTILJAK, 0.25 VRATOLOMNA VOZNJAJA JANE HALL, ANG. NAD., 1.15 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 1.35 INFOKANAL.

RTV SLO **NEDELJA, 11.03.2007, I. SPORED TVS**
 7.00 ŽIV ŽAV, OTROŠKI PROGRAM, 9.50 ŠPORT ŠPAS, 10.20 SVET VODNIH ŽIVALI, NEMŠ. POLJ. SER., 10.50 PRISLUHNI MO TIŠINI, 11.20 OZARE, 11.25 OBZORJA DUHA, 12.00 LJUDJE IN ZEMLJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.10 NA ZDRAVJE, 14.30 TISTEGA LEPEGA POPOLDNEVA, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.15 TISTEGA LEPEGA POPOLDNEVA - VIKEND PAKET, 18.30 ŽREBANJE LOTA, 18.40 RISANKA, 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, ZRCALO TEDNA, 19.55 SPET DOMA, 21.45 INTERVJU, 22.40 POROČILA, VREME, ŠPORT, 23.00 IZBIRNE SORODNOSTI, IT. FILM, 0.35 DNEVNIK, 1.00 INFOKANAL.

NEDELJA, 11.03.2007, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 8.40 SKOZI ČAS, 8.50 POMAGAJMO SI, 9.20 ALPE-DONAVA-JADRAN, 9.50 KULTURNI PREGLED, 10.10 SVETOVNI POKAL V ALPSKEM SMUČANJU, SLALOM (Ž), 10.50 SVETOVNI POKAL V ALPSKEM SMUČANJU, SUPERVELESALOM (M), 13.10 SVETOVNI POKAL V ALPSKEM SMUČANJU, SLALOM (Ž), 13.40 SVETOVNI POKAL V SMUČARSKIH SKOKIH, 16.25 NOGOMET - MAGAZIN LIGE TELEKOM, 16.55 NOGOMET, LIGA TELEKOM, DOMŽALE - MARIBOR, 20.00 PO SLEDI MAGELLANA, FRANC. DOK. ODD., 20.50 FRASIER, AM. HUM. NAN., 21.30 Š - ŠPORTNA ODDAJA, 22.15 POKVARJENA DEKLETA, ANG. NAD., 23.05 UMETNOST GLASBE IN PLESA, 0.00 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 0.30 INFOKANAL.

RTV SLO **PONEDELJEK, 12.03.2007, I. SPORED TVS**
 6.25 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 11.00 VELIKANI ZEMLJE, MORJA IN NEBA, AM. DOK. SER., 11.55 POETIKA RAZLIČNOSTI, ARHITEKT BORIS PODRECCA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 SPET DOMA, 15.10 DOBER DAN, KOROŠKA, 15.45 NEKAJ IZ NIČ, RIS., 16.05 SEJALCI SVETLOBE: KUGEL GLAVA, OTR. NAN., 16.25 MARTINA IN PTIČJE STRAŠILO: KRESNA NOČ, 16.35 BINE: ZIMSKO VESELJE, LUTK. NAN., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.35 SUROVA NARAVA, ANG. POLJ. SER., 18.25 ŽREBANJE 3X3 PLUS 6, 18.40 NINA NANA, RIS., 18.45 JOKO! ŽAKAMOKO! TOTO!, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 ROŽMARINKA IN TIMIJANKA, ANG. NAD., 20.50 OSMI DAN, 21.20 PRVI IN DRUGI, 21.50 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.50 GLASBA LJUBEZNI - DEBUSSY, FRANC.-NEMŠ. NAN., 0.30 SUROVA NARAVA, PON., 1.20 DNEVNIK, 2.00 INFOKANAL.

PONEDELJEK, 12.03.2007, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 10.05 TISTEGA LEPEGA POPOLDNEVA, 13.45 VRTILJAK, 15.45 Š - ŠPORTNA ODDAJA, 16.30 ALPE-DONAVA-JADRAN, 17.00 MOZAIK, 18.00 POROČILA, 18.05 TEKMA, 19.00 TRPLJENJE MLADEGA IGORJA, DRUŽ. NAD., 19.30 MI ZNAMO, 20.00 SPOPAD BOJNIH LADIJ PRI JUTLANDIJI, ANG. DOK. SER., 20.50 KRATKI IGRANI FILM AGRFT, 21.00 STUDIO CITY, 22.00 KONCERT SKUPINE ASTORPIA, 23.00 SOUTH PARK, AM. RIS., 23.20 VAMPIRI, IT. ČB FILM, 0.40 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 1.10 INFOKANAL.

RTV SLO **TOREK, 13.03.2007, I. SPORED TVS**
 6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 10.55 SUROVA NARAVA, ANG. POLJ. SER., 11.55 INTERVJU, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 OBZORJA DUHA, 13.45 PRISLUHNI MO TIŠINI, 14.20 OSMI DAN, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.40 TABALUGA, RIS., 16.05 AFNA FRIKI: SODOBNA TEHNOLOGIJA, 16.30 KNJIGA MENE BRIGA, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.35 ZA NAŠE GOSTE IZ TUJINE: ŽELEZNA SLED KARLA GHEGE, DOK. ODD., 18.00 MODRO, 18.30 ŽREBANJE ASTRA, 18.40 ANČINE NOGICE, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 PIRAMIDA, 20.55 LJUBEZEN IN MOČ: MIHAIL IN RAISA GORBAČOV, NEMŠ. DOK. ODD., 21.50 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.50 OPUS, 23.15 DOLGOPRSTNICA, ANG. LIT. NAD., 0.05 MODRO, 0.35 DNEVNIK, 1.15 INFOKANAL.

TOREK, 13.03.2007, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 12.30 DOBER DAN, KOROŠKA, 13.00 KONCERT SKUPINE ASTORPIA, 14.00 STUDIO CITY, 15.00 PRVI IN DRUGI, 15.20 MOZAIK, 16.15 LABIRINT, 17.10 SVETOVNI POKAL V SMUČARSKIH SKOKIH, 19.00 JASNOVIDKA, AM. NAD., 20.00 CITADELA, IT. NAD., 21.40 ASTRONAVTI, ŠPANSKI FILM, 23.10 DOMOVINA, NEMŠKA KRONIKA, NEMŠ. NAD., 0.35 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 1.00 INFOKANAL.

RTV SLO **SREDA, 14.03.2007, I. SPORED TVS**
 6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 10.40 KNJIGA MENE BRIGA, 11.05 ZA NAŠE GOSTE IZ TUJINE: ŽELEZNA SLED KARLA GHEGE, DOK. ODD., 11.30 MODRO, 12.00 LJUDJE IN ZEMLJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 OPUS, 13.40 ODPETI PESNIKI, 14.00 LJUBEZEN IN MOČ: MIHAIL IN RAISA GORBAČOV, NEMŠ. DOK. ODD., 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 ŠOLA PRVAČOV II, RIS., 16.05 MALE SIVE CELICE, KVIZ, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.35 Z VAMI, 18.30 ŽREBANJE LOTA, 18.40 MEDO POPI, RIS., 18.45 VRAN DOKOLENKO, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 SOSEDOVO OKNO, IT. FILM, 21.50 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.55 OMIZJE: SVETO IN SVET, 0.10 Z VAMI, 1.05 DNEVNIK, 1.45 INFOKANAL.

SREDA, 14.03.2007, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 8.50 SVET VODNIH ŽIVALI, NEMŠ. SER., 9.25 FINALE SP V ALPSKEM SMUČANJU, SMUK (M), 11.20 HRI-BAR, 12.25 FINALE SP V ALPSKEM SMUČANJU, SMUK (Ž), 13.30 LEŠTIVCA NA DRUGEM, 14.15 SPOPAD BOJNIH LADIJ PRI JUTLANDIJI, ANG. DOK. SER., 15.10 SP V SMUČARSKIH TEKIH - SPRINT (M IN Ž), 16.55 KONCERT ANIKE HORVAT Z BIG BANDOM RTVS, 18.00 POROČILA, 18.05 KALEJDOSKOP, 19.00 ARHANGELSK, ANG. NAD., 20.00 TARČA, 21.30 UROČENO ZAVETJE, DOK. ODD., 22.20 PRIMORSKE ZDRAHE, TV PRIREDBA PREDSTAVE SLOVENSKEGA STALNEGA GLEDALIŠČA V TRSTU, 0.00 SLOVENSKA JAZZ SCENA: PIANIST BOJAN Z, 0.35 KRALJICA OBLAKOV, POLJSKI FILM, 1.55 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.20 INFOKANAL.

RTV SLO **ČETRTEK, 15.03.2007, I. SPORED TVS**
 6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 10.15 BERLIN, BERLIN, NEMŠ. NAN., 10.45 Z VAMI, 11.40 OMIZJE: SVETO IN SVET, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 ZAČNIMO ZNOVA, DRUŽ. NAN., 13.45 PIRAMIDA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.40 KLJUKEC S STREHE, RIS., 16.05 TEA NA GEI, DOK. FILM IZ BOSNE, 16.20 ENAJSTA ŠOLA, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 JASNO IN GLASNO, 18.15 DUHOVNI UTRIP, 18.30 ŽREBANJE DETELJICE, 18.40 POLICAJ ČRT, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 MILIJONAR Z JONASOM, 20.55 TEDNIK, 21.50 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.50 KNJIGA MENE BRIGA, 23.10 PRAZNOVANJE FRANCOŠKE GLASBE, ORKESTER SLOVENSKE FILHARMONIJE, GAUTIER CAPUCON, BRANKO ROBINŠAK IN GEORGE PEHLIVANIAN, 0.55 DUHOVNI UTRIP, 1.10 DNEVNIK, 1.50 INFOKANAL.

ČETRTEK, 15.03.2007, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 9.25 FINALE SP V ALPSKEM SMUČANJU, SUPERVELESALOM (M), 13.50 LABIRINT, 14.40 V 80 ZAKLADIH OKOLI SVETA, ANG. DOK. SER., 15.35 PO MAGELLANOVNI SLEDI, FRANC. DOK. ODD., 16.30 MOZAIK, 17.25 MOSTOVI - HIDAK, 18.00 POROČILA, 18.05 SLOVENSKI VENČEK, 19.05 Z GLASBO IN S PLESOM ... FRANC. DOK. FILM, 20.00 KLEOPATRA, ARG.-ŠPANSKI FILM, 21.40 HUFF, AM. NAD., 22.30 EMILJA, NEMŠKI TV FILM, 0.00 SOUTH PARK, AM. RIS., 0.20 HUDIČEVA MASKA, IT. ČB FILM, 1.45 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.10 INFOKANAL.

Vabilo

Zveza Slovencev na Madžarskem vas vljudno vabi na otvoritev fotodokumentacijske razstave z naslovom:
 »Po sledeh Porabskih in prekmurskih Slovencev v Ameriki«, ki bo v petek, 9. marca 2007, ob 16.30. uri v Slovenskem kulturnem in informativnem centru v Monoštru (ul. Gárdonyi 1).

Razstavo v štirih jezikih (slovenščina, madžarščina, angleščina, nemščina) sta pripravila:
Tibor Horváth in Joël Gerber

A Magyarországi Szlovének Szövetsége tisztelettel meghívja
 »A Rába- és muravidéki szlovének nyomában Amerikában« című fotódokumentációs kiállítás megnyitójára, melyre 2007. március 9-én, pénteken 16.30 órakor kerül sor Szentgotthárdon a Szlovén Kulturális és Információs Központban (Gárdonyi u.1.).

A négy nyelvű (szlovén, magyar, angol, német) kiállítás anyagát **Horváth Tibor és Gerber Joël** állította össze.

Meghívó

Orion
 Natis storitve:
 - polaganje gipe givati -
 - givatanje, korvanje -
 - polaganje kapi in obilje -
 - izdelava in razdelitev dela -
 - delanje v svetu znanosti in umetnosti

985 Gomji Senik, Glavna ulica 4
Telefon: 0036/20/980-4630

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak četrtek
 Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič
 Naslov uredništva:

H-9970 Monošter, Gárdonyi G. ul. 1.; p.p. 77,
 tel.: 94/380-767; e-mail: porabje@mail.datanet.hu
 ISSN 1218-7062

Tisk: EUROTRADE PRINT d.o.o.
 Lendavska 1; 9000 Murska Sobota; Slovenija

Časopis izhaja z denarno pomočjo Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter Javnega sklada za narodne in etnične manjšine na Madžarskem.

Naročnina: za Madžarsko letno 2.600 HUF, za Slovenijo 22 EUR.
 Za ostale države 52 EUR ali 52 USD.
 Številka bančnega računa: HU15 1174 7068 2000 1357,
 SWIFT koda: OTPVHUHB